

Ceny města za rok 2020 získali lékaři, historici i sportovci

Již počtyřicet ocenila Olomouc počátkem června významné osobnosti.

Od roku 1998 udílí vedení města Ceny města Olomouci lidem, kteří jsou s Olomoucí spjati a zasloužili se o její zviditelnění a svou prací přispěli ke zlepšení života ve městě. Letos si sošku Ceny města převzalo šest osobností, další dvě obdržely Cenu za počín roku 2020.

„Udílění Cen města vnímám jako jedinečnou příležitost, jak vyjádřit poděkování a obdiv ženám a mužům, kteří ve svém oboru dosahují něčeho výjimečného. Každoroční zástup nominací jen dokazuje, kolik silných osobností v Olomouci žije či žilo. Jsou to výrazní pozitivní lidé a já věřím, že dokáží svým nasazením a zásluhami inspirovat i mnoho dalších,“ prohlásil primátor Mirek Žbánek.

Ceny za počín roku se v minulých letech udělovaly často za mimořádné zdařilé kulturní či sportovní akce a činnosti. V loňském roce, za který se nyní

cenou udělovaly, však byla situace zcela jiná.

„Koronavirová pandemie v podstatě zastavila kulturní, společenský i sportovní život. Pozornost se zkrátka loni upínala jediným směrem.

Proto tentokrát předáváme Ceny za počín roku 2020 ředitelům fakultní a vojenské nemocnice za to, jak profesionálně dokázali zvládnout koronavirovou pandemii a jak perfektně dokázali svá zdravotnická zařízení rozvíjet a přizpůsobovat

aktuální potřebné situaci,“ vysvětlila náměstkyně primátora Markéta Záleská.

Ocenění byla laureátům slavnostně předána počátkem června v Arcibiskupském paláci. ■ jau

Miloslav Čermák
in memoriam (1941–2020)

historik, nakladatel a vydavatel, archivář, muzejní pracovník, publicista

Zapojil do procesu Pražského jara a shromažďoval historické doklady o průběhu prvních dnů po okupaci v roce 1968. Kvůli tomu musel roku 1971 opustit Vlastivědný ústav a pracovat jako pomocný stavební dělník. V 90. letech byl ředitelem Vlastivědného muzea, kde až do odchodu do důchodu působil jako kurátor-historik. V té době založil i nakladatelství a vydavatelství Memoria zaměřené na regionální historickou a vlastivědnou literaturu. V roce 1995 zahájil vydávání nové řady vlastivědné revue Střední Morava. Pod jeho vedením bylo vydáno úctyhodných 50 čísel.

Marie Skácelová (*1941)

náčelnice župy Olomoucké – Smrčkovy, cvičitelka žen

Svoji cvičitelskou činnost zahájila v Ostravě, od 15 let byla pomocnou cvičitelkou žactva a po získání kvalifikace cvičitelkou žen. Po přestěhování do Olomouce se ihned zapojila do cvičitelské práce v Sokole Olomouc-Chvátkovice. Po sametové revoluci se zapojila do obnovy olomouckého Sokola. Členkou Sokola se stala roku 1990, když se chvátkovická jednota vrátila do obnovené ČOS. V letech 1995 až 2019 byla župní náčelníci Sokolské župy Olomoucké-Smrčkovy. Nacvičovala hromadné skladby rodičů a dětí, předškolních dětí a žen pro Vsesokolské slety (1994, 2000, 2006, 2012 a 2018), byla spoluorganizátorkou župních a krajských sletů, běhu Terryho Foxe a aktivně se zapojovala do dobrovolnické prezentace sportu v rámci Olomouckého půlmaratonu.

Marián Hajdúch (*1969)

lékař a vědec, zakládající ředitel Ústavu molekulární a translační medicíny

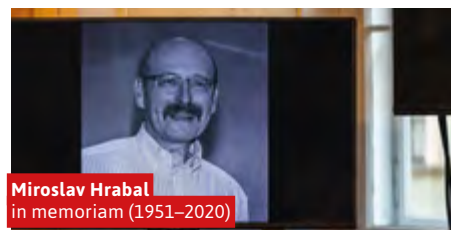
V Olomouci vystudoval gymnázium i lékařskou fakultu, kde nyní vede svůj výzkum. V průběhu 90. let si díky spolupráci s dětským onkohematologem Vladimírem Mihálem k němu našla cestu i onkologie. Zabývá se převážně molekulární a translační medicínou. Je místopředsedou Nadace pro výzkum rakoviny a členem řídicího výboru Early Cancer Detection Europe. Osm let se podílel na vedení Evropské infrastruktury pro translační medicínu (EATRIS-ERIC) a dodnes zůstává jejím národním ředitelem. Publikoval řadu odborných textů, především v oboru klinické, experimentální a molekulární onkologie i výzkumu a vývoje protinádorových léčiv a diagnostik. Je také autorem více než 40 patentů léčiv. Od jara 2020 vedl Laboratorní skupinu covid-19 při ministerstvu zdravotnictví, byl jedním z autorů Národní strategie testování.

Věra Zukalová (*1974)

zakladatelka Dobrého místa pro život

V roce 2006 se začala věnovat spolku Trend vozíčkářů a založila projekt Život ve tmě na podporu nevidomých klientů TyfloCentra. Postupně se na ni začaly obracet další organizace s žádostí o pomoc. V roce 2009 založila spolek Dobré místo pro život – organizaci dobrovolníků, kteří svůj volný čas věnují sociálně znevýhodněným skupinám v Olomouci. Vše vykonávají s pokorou a bez nároku na odměnu bez finančních prostředků města, kraje, státu ani od Evropské unie.

Miroslav Hrabal
in memoriam (1951–2020)

sportovní funkcionář, předseda Atletického klubu Olomouc

Ve svých 16 letech začal s atletikou a stal se sprintérem v Tělovýchovné jednotě Lokomotiva Olomouc. Později sám jako trenér připravoval sprintery Romana Lacka a Romana Zrunu. Kromě trénování byl ale také rozhodčím a postupně se k jeho práci přidávaly i různé funkce ve vedení olomoucké atletiky. Po sametové revoluci pracoval ve výboru Atletického klubu, jehož se od roku 1991 stal dlouholetým předsedou. Po povodních se zasadil se o vybudování umělé atletické dráhy. Významně se zasloužil o vznik sekce handicapovaných atletů. V roce 2018 byl uveden do Síně slávy Českého atletického svazu a jmenován jeho čestným členem.

Rostislav Švácha (*1952)

historik, teoretik umění a architektury

Od 80. let je vědeckým pracovníkem Ústavu dějin umění Akademie věd České republiky. V letech 1991-2019 vyučoval na Katedře dějin umění Univerzity Palackého, zároveň přednášel dějiny moderní architektury také na Akademii výtvarných umění v Praze a od roku 2019 vyučuje ještě v Ústavu pro dějiny umění Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. Zaměřuje se především na architekturu 17. až 20. století. Svě znalostí moderní architektury a odbornou autoritu aktivně využívá k podpoře a prosazování ochrany významných staveb vzniklých ve 20. století. Je členem občanských spolků Klub Za starou Prahu a Za krásnou Olomouc a často se neváhá zapojit do debat a bojů o ochranu památek poválečné architektury, zachování historických panoramat měst a prosazování kvalitní soudobé tvorby v nich.

POČÍN ROKU

Roman Havlík a Martin Svoboda

ředitel Fakultní nemocnice Olomouc a ředitel Vojenské nemocnice Olomouc

Za mimořádné osobní a manažerské kvality při rozvoji významných zdravotnických zařízení a příkladné nasazení při náročném boji s koronavirovou pandemií